

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3396

гр. София, 08.05.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в закрито заседание на 08.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **3803** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118а от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-279/20.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Разпореждане № РЖ-5-21-00711290/30.01.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град. С жалбата е направено искане за спиране предварителното изпълнение на административния акт. Подателят ѝ сочи, че фирмата на работи повече от една година, няма налични средства и не може да предостави обезпечение на дълга, но има безупречна данъчна и осигурителна история.

С обжалваното пред Директора на ТП на НОП разпореждане е разпоредено дружеството-жалбоподател в качеството му на осигурител да внесе сумата по ревизионен акт за начет № РА-5-21-00702158/13.01.2020 г. на ТП на НОИ-С. град.

След като обсъди доводите на подателя му, Съдът приема, че искането е допустимо, като направено в законоустановения за това срок и от лице с правен интерес, което се явява адресат на решението. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Спирането на изпълнението е временна мярка, която се налага по изключение при определени предпоставки и за определен период от време - до влизането в сила на обжалваната заповед.

Съгласно изричната норма на чл.118а, ал.а КСО жалбата срещу решение, с което е потвърдено разпореждане от вида на процесното, не спира изпълнението на последното. Специалният закон предвижда изрично при наличие на какви предпоставки може да бъде спряно предварителното изпълнение, допуснато в отклонение от общото правило на чл.166, ал.1 АПК за суспензивен ефект на жалбата. Тези предпоставки са същите, които са предвидени за спиране изпълнението на разпореждането от решавания орган по чл.117а от кодекса. Нормите на ал.2 и ал.4 от

този нормативен текст предвиждат изпълнението на разпорежданията по чл.114 и чл.117, ал.1, т.2, б."в" КСО да се спира по искане на задълженото лице, ако предостави обезпечение в размер на главницата и лихвите, като за срока на спирането се дължи законната лихва върху главницата.

В случая такова обезпечение не е представено, като в жалбата нейният подател изрично е посочил, че няма налични средства и не може да предостави обезпечение на дълга. Законната разпорежба, която предписва на Съда какво да постанови по искането за спиране, е императивна. Това означава, че при непредставяне на обезпечението по чл.118а, ал.2 във вр.с чл.117а, ал.2 КСО спиране на изпълнението не може да бъде допуснато.

Обстоятелството, че дружеството-жалбоподател е с безупречна данъчна и осигурителна история, е относимо към репутацията му в очите на неговите работници и служители му, в обществото и пред медиите, но е ирелевантно за поисканото спиране изпълнението на разпореждане за внасяне на суми по РА за начет.

За пълнота на изложението Съдът следва да отбележи, че аналогично искане е било направено и пред решаващия орган, но отново без представяне на обезпечение, поради което резонно е било отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл.118а, ал.2 и 3 от Кодекса за социално осигуряване, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за спиране изпълнението на Разпореждане № РЖ-5-21-00711290/30.01.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град, потвърдено с Решение № 1040-21-279/20.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, до постановяване на окончателен съдебен акт по оспорване на същото решение.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ: